

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

LXXXVIII. Cogitavit de Altari holocaustorum, quod profanatum erat, quid de eo faceret? & incidit illis consilium bonum, ut destruerent illud, ne fortè illis esset in opprobrium, quia contaminaverunt ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

jusdam naturæ, velut Heroes quidam, DEUM inter, & homines, haberentur: Quâ ratione Æginenses facillè persuasi, excellentem hunc Philosophum, qui exinde Divinus audivit, lege communi non obstante, liberum, ac illæsum dimiserunt. *Lactantius Lib. 3. & alij.*

Non diffiteor, MARIAM Adæ filiam esse, perque ejus propaginem, in hunc mundum advenisse: nego tamen, eam æternæ mortis imperio, vel ad momentum, subjacere debuisset; Lex enim de incurrendo primi hominis peccato, sive de conceptione, in maculâ originali, in illos tantum Adami filios lata est, qui

suprà hominem nihil haberent, non verò in DEI Matrem, quæ ob hanc præcellentiam, meritò suprà homines evecta est, ad mediam quandam conditionem, velut Heroïna inter DEUM, & homines, eamque ob causam cultu etiam Hyperdulæ, Latriam inter, ac Duliam medio, à fidelibus honoratur.

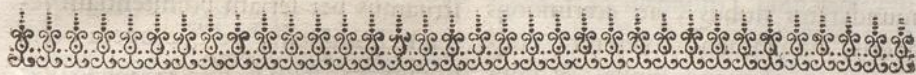
§. 7. *Anagramma.*

DeIpara pLanè pVra à Labe, 609.
aC Mater IESV.

Virgo planè munda, ac mater amati JESU.

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXXXVIII.

§. I. *Scriptura.*

ALtARE VIoLatVM,
INDeCens.

i. Machab. c. 4. v. 44. & 45. *Cogitavit de Altari holocaustorum, quod profanatum erat, quid de eo faceret? & incidit illis consilium bonum, ut destruerent illud, ne fortè illis esset in opprobrium; quia contaminaverunt illud gentes: & demoliti sunt illud.*

Inter alia præclarissima celeberrimi Machabæorum Antesignani, Judæ, facinora, insignem præ reliquis meretur commendationem singularis de Templo DOMINI, ejusdemque Altari sollicitudo; cum enim victoriâ contra Lysiam feliciter jam esset potitus, primum hoc ipsi erat cum fratribus suis negotium: *Ecce!* inquit, *contritii sunt inimici nostri: ascendamus nunc mundare Sancta, & renovare!* Præterea sic facer textus hi-

storiam prosequitur: *Et elegit Sacerdotes sine maculâ, voluntatem habentes in lege DEI: & munda verunt Sancta, & tulerunt lapides contaminationis, in locum immundum. Et cogitavit de Altari holocaustorum, quod profanatum erat, quid de eo faceret? & incidit illis consilium bonum, ut destruerent illud, ne fortè illis esset in opprobrium; quia contaminaverunt illud gentes: & demoliti sunt illud. Atque ut facti species paucis tota habeatur, sequentia subjungit: Et acceperunt lapides integros, secundum legem, & edificaverunt Altare novum, secundum illud, quod prius fuit, &c.* Admiranda profectò præstantissimi Belli-Ducis Sacrorum cura, nostris utinam temporibus, pariter à bellatoribus imitanda! Liceat, in hoc casu, duo à Religiosissimo hoc Machabæo laudabiliter gesta attentius considerare. Primo, Altare antiquum redegit in pulverem. Secundo, aliud Altare construxit. Primum quod attinet, Al-

v. 42i & scq.

v. 47o.

610.

c. 4. v. 36.

Altare antiquum ideò demolitus est ; quia contaminaverunt illud gentes : indecens haud dubiè judicans , ut DEO vero illud ultra deserviret , quod falsis jam antehac Numinibus fuerat oblatum. aliud ergo Altare extruendum videbatur. Sed mira res ! ergone Altare hoc etiamnum esset indecens , ad exhibendum DEO vero cultum , si Sacris prius mundaretur ritibus , à contaminatione gentium ? nonnè talì modo jam esset reconciliatum , ut Divino impostèrùm cultui deservire possèt ? quomodo ergo tunc in opprobrium esse poterat Judæ , ac populo illius ? quare ex integro demoliendum ? Verùm enimverò audire mihi videor responsum satis efficax ; quia quantumvis Altare illud mundaretur ritibus , ac cœrimonijs Sacris , non tamen aboleretur , contaminatum aliquando fuisse , & falsis gentium superstitionibus violatum. meritò igitur aliud Altare novum subrogari Judas præcepit , purum , incontaminatum , semperque mundum : existimans , Altare , quod DEO deservire deberet , ad exhibendum illi in eo cultum , mundum esse oportere , non à maculâ tantùm præfenti , verùm etiam à contractione omnis maculæ.

Pulcherrimum profectò Beatissimæ Virginis MARIE , sine omnì labe conceptæ argumentum ! si enim Andree Cretenii fides , haud absimile Altare in MARIA reperitur ; ait enim : *MARIA est Altare , in quo Agnus Christus , virum Sacrificium , spiritualiter offertur.* Hoc ipso ergò dicendum erit , nullo eam momento fuisse violatam , aut contaminatam primorum parentum peccato ; nam indecens esset Altare , si infelicis maculæ contraxisset immunditiam ; quantumvis enim cellissimis deinceps gratiæ privilegijs ornaretur , verum quidem esset , quòd mundaretur à culpâ , non tamen aboleretur , culpam aliquando contraxisse , quod maxima foret indecentia ; enimverò si contaminatum fuisse à gentibus , obstitit adeò Altari illi ho-

locustorum , ut ibidem DEO exhiberetur cultus : potiori jure obstitisset MARIE , quæ multò Sacratius Altare est , ut Filij DEI Mater efficeretur ; cum & ipsi cessurum esset in opprobrium , si matrem haberet , tam turpè maculâ aliquando contaminatam. ut adeò dici oporteat , nunquam illam contraxisse , sed potiùs omnì novitate gratiæ novam , sine ullâ vetustate veteris Adæ , Christo Filio fuisset preparatam , tanquam *Altare Sanctissimum , & animatum* , ut illam jam pridem Methodius in *Hypopant* : nominavit. Quod si *Altaria* cordium nostrorum hucusque compluribus scelerum maculis fuere prophanata , ac vel ideò indigna , è quibus Numini gratum offeratur Sacrificium , destruamus per seriam pœnitentiam veterem hominem , perque opera bona novum extruamus Altare , ad perpetuum Numinis , ejusdemque immaculatæ Genitricis , immaculatum Sacrificium.

§. 2. *Authoritas.*

S. Sabbas , Delparam Volens sine CVLPâ. 6II.

1. *In te , quæ nulli unquam culpæ affinis fuisti , spem omnem meam repono.* Ex Menæis 3. Jan. Ode 3.
2. *In te primi parentis subsistit lapsus , ultra pergendi facultate sublatâ.* 5. Jan. Ode 9.
3. *Nemo ut tu , Domina ! inculpatus est æquè , nec præter te intaminatus quisquam , O nœvo nulli subjecta !* Ibid.
4. *Ex te solâ tanquam purissimo Lilio , in medio spinarum invento , uterum incolens tuum Sponsus ille tuus processit.* 29. Jan. Ode 6.
5. *Tu quidem , O Virgo ! ab æterno propter splendorem integritatis , & pulchritudinem Virginalem , ac demum propter charismata , seu gratiæ dona , quæ ab omnì te nœvo immunem fecerunt , manifestè sola fuisti digna tanti partus honore.* 12. Febr. Ode 1.
6. *Tu , ô macularum semper omnium expers !*

Orat. 2. de
Nativ ad
fin.

pers! ligno vice simillima, non alium nobis fructum germinasti, quam Christum, qui omnibus ad vitam aperuit aditum. Ibid. Ode 9.

7. *O Virgo Deipara! de te sola publicè constat, quòd ab eterno munda exiteris. Die 18. Martij, Ode 6.*

8. *O Joachime, afflatu Divino decore! tu quoque Anna Divinitus clara! vos gemini estis lychni, à quibus orta est lampas, circa quam nullum umbræ, seu peccati vestigium cernimus. Vos quoque abundanter implevit ipsamet DEI gratia, id est, Genitrix DEI. Die 25. Jul. in Vesp. de obdorm. S. Annæ.*

§. 3. Ratio.

612. CorreLatIVA Debent esse SIMVL.

Communis Philosophorum sententia, cum D. Thomâ, & Aristot. est: Relativa esse simul naturâ, & cognitione, hoc est, quòd ratio formalis unius significationis non possit intelligi sine alterâ: ut habet idem Doctor Angelicus q. 13. a. 7. ad 6. *Ad cognoscendum, utrum relatiiva sint simul naturâ, vel non? non oportet considerare ordinem verum, de quibus dicuntur, sed significationes ipsorum relatiivorum; si enim claudat in suo intellectu aliud, & è converso, tunc sunt simul naturâ, sicut duplum, & dimidium, Pater, & Filius.* Ex quo sic argumentor, pro immaculatâ Conceptione: Ratio Filiationis in Christo, & ratio Maternitatis in MARIA, sunt correlativa, seu relativa mutua, non quidem æquiparentiæ, sed disquiparentiæ: consequenter sunt simul naturâ, & cognitione. Atqui ratio Filiationis intelligitur ante omne peccatum, seu Filius fuit prædestinatus ante omne peccatum. Ergo etiam ratio Maternitatis intelligitur ante omne peccatum, seu Mater fuit prædestinata ante omne peccatum. Min. Prob. Qui est decretus, & prædestinatus ante omnem creaturam, etiam est prædestinatus ante pecca-

tum originale. Sed Filius, nempe Christus, fuit decretus, ac prædestinatus ante omnem creaturam. Ergo etiam ante peccatum originale. Maj. patet; quia peccatum originale introiit primùm in hunc mundum, per lapsum Adami. Ergo qui decretus est ante Adamum, utpotè aliquam creaturam, etiam decretus est, ante peccatum originale. Min. verò constat ex Apostolo, *Coloss. 1. v. 15.* ubi Christum appellat *primogenitum omnis creaturæ*, dans rationem: *Quoniam in ipso condita sunt universa, & ipse est ante omnes, & omnia in ipso constant, & ipse est caput corporis Ecclesiæ.* Atqui primogenitus non fuit in executione, uti manifestum est: Ergo fuit in intentione, id est, decreto, & prædestinatione Divinâ. Ergo à primo ad ultimum, cum ratio Filiationis in Christo, & ratio Maternitatis in MARIA, sint correlativa, sicut ratio Filiationis fuit prædestinata ante omne peccatum: ita etiam ratio Maternitatis debuit esse prædestinata ante omne peccatum, ac consequenter, cum creaturæ eo modo existant, & producantur in seipsis, quomodò sunt in decreto, & prædestinatione Divinâ, producta etiam actu fuit MARIA, absque omnî peccato.

§. 4. Historia.

SICCa peDIS tIBIa, VIgorI reDDIta. 613.

Eò jamjam Religiosi cujusdam viri, ex Ordine D. Francisci (F. Thomas de Bohemiâ dicebatur) res deventerant, ut desiccata, nescio, ex quo infortunò? ac omnî prorsus vigore destituta Tibiâ, cum crure, nulla spes restitutionis, ac salutis appareret: jamque ex unanimi Medicorum, ac Chirurgorum consilio, proximè à reliquo corpore præscindenda erat, cum ecce! ad Beatissimam Virginem, cui admodum erat devotus, pro extremo recurrit remedio, instantissimè supplicans: dignaretur ei (si Divinæ non obsisteret voluntati) pristinam pedis integritatem, ac incolumitatem,

Q9

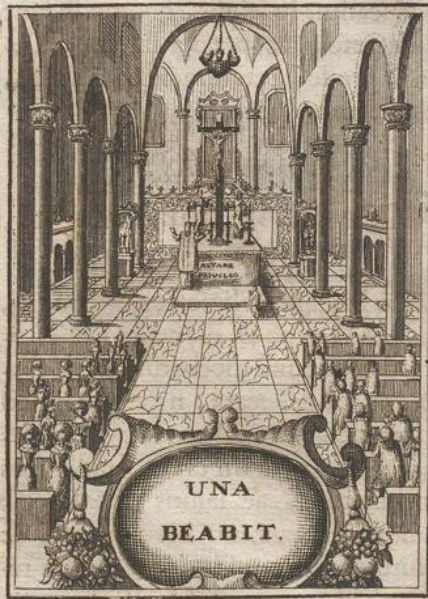
à mi-

à misericordissimo Numine impetrare, idque ad laudem purissimæ suæ, ac prorsus immaculatæ Conceptionis, in cujus honorem, uni solummodò pedi insistens, reliquo corpore, prout poterat, Altari adnixus, Missæ celebravit Sacrificium, licet summâ cum difficultate, ac maximo cruciatu. Vix autem idem Sacrificium eâ, quâ cœperat, devotione finijt: cum ecce! perfectissimè resanatus, ac à diuturnâ illâ, & incurabilî infirmitate (dicam potiùs, doloriferâ carnificinâ) confestim liberatus, obstupescens omnibus, inambulare cœpit pedibus suis incolumis, qui antehac sine alterius adjutorio progredi nec ad passum valebat, adeò quidem, ut Romam paullò post pedester profectus fuerit. *Bernardin de Busli Serm. 7. part. 2. mi- 846. 12.*

§. 5. Symbolum.

614.

MISSA, DICta In ALtari
PRIVILEGATO.

Præ reliquis, Aram facit Indulgentia claram,
Una ubi Missa animam dicta beare potest.
Virginis ast Animam, ceu claram Numinis Aram,
Gratia commendat, quæ sine labe beat.

Tu meo utere privilegio. Ruth. c. 4. v. 6.

§. 6. Antiquitas.

TEMpLo IOVIS, ab IrrVentI-
bVs persIs DeVastato, VnI-
VersVs eXerCItVs 615.
oppressVs.

CAmbyes, Persarum Rex, post-
quam universam sibi Ægyptum,
insuperabilî armorum potentîa sub-
jugâssset, ac omnia Regionis illius
Templa non spoliari tantum, sed &
destrui curâssset, specialissimè iussit,
ut ipsum etiam Templum præcipuum,
ac magnificentissimè extractum, ip-
sique consecratum Jovi, absque ullo
respectu funditus everteretur. Ve-
runtamen (non obstante, quòd di-
ruta hæc Templa profanis essent Nu-
minibus dicata) mirum audite, quod
eidem Regi paullò post accidit, sup-
plicium. Vix enim cum exercitu suo,
prædis divite, Africam gloriosè repe-
titurus, modicum iter perfecerat:
cùm ecce! ventus exoritur validissî-
mus, ac horrendæ adeò omni ex par-
te tempestates, ut sublimissîmi etiam
Montes, formidabilî fragore concus-
si, totum exercitum, nemine eva-
dente, operirent, atque eâ ratione,
diræ omnes internecioni traderen-
tur. *Justin. l. 2. apud Thom. de Trus.
p. 2. fol. 135.*

Quòd si tantum ijs subeundum
fuit supplicium, qui urgente Cam-
bysis Regis imperio, præter alia vili-
ora Templa, illud etiam destruere
sunt ausi, quod profano cuidam,
ac ficto Jovis simulacro fuerat specia-
liter dedicatum: quis jam inter Chri-
stianos audeat, instigante tenebra-
rum Principe, ac immiti animarum
tyranno, splendidissimum Spiritûs
Sancti Templum, ab ipsâ aternâ Sa-
pientiâ, non profano cuidam Jovi,
sed sibi ipsi magnificentissimè extru-
ctum, MARIAM nempe, ita impe-
tere, ut dicere non abhorreat, eam
aliorum instar mortalium, fuisse per
originale peccatum gratiâ Divinâ,
donisque supernaturalibus spoliata,

ac turpiter everfam? certè, qui amaro in MARIAM animo, ac pertinaci inhæfione, similibus dicitur Virgineum hoc Templum invaderet, haud dubiè commeritas dare pœnas suo tempore cogeretur: præterquàm, quòd à montibus excelsis, quorum nomine gravissimos Patres, ac Doctores intelligo, ingenti sententiarum, ac rationum, pro illibatâ concep-

tione pugnantium, pondere penitùs obrueretur.

§. 7. *Anagramma.*

SCaLa, ab ADaMI IVgo 616.
abfoLVta.

*Scala aurea! Te non premit jugum Adami.
Versio litteralis.
Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.*

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS LXXXIX.

§. I. *Scriptura.*

617. Vna Ioanne Major, non Caudens, neC sVrgens.

Matth. c. 11. v. 11. *Non surrexit, inter natos mulierum, major Joanne Baptistâ.*

Magna olim inter discipulos Christi exorta est controversia, in eo consistens: *Quis eorum videretur esse major?* ut enim D. Vincentius Ferrerius existimat: primatum ambiebat Petrus, utpotè ab ipso Salvatore, caput Ecclesiæ constitutus, cui dictum: *Tu es Petrus, &c.* Andreas majorem se cæteris autumabat, quòd primus Christi esset discipulus, ante Petrum ad Apostolatam vocatus: cujus operâ demùm & ipse Petrus ad Christum fuisset adductus. Joannes virginalem allegabat castimoniam, ac amorem Christi in se extraordinarium, utpote qui se solum, in ultimâ coenâ, in sinu recumbere sit passus. Reponebat econtrâ Joanni Jacobus major, jus primogenituræ, ætatisque prærogativam: cedere proinde minorem oportere majori. Thadæus, Simon, & Jacobus minor, præcedentiam urgebant, eò quòd nepotes existerent ex

primâ sore Virgineis MARIÆ. Matthæus majorem se cæteris rebatur, ob aurum, & argentum pro Christo abdicatum; cùm priorum nullus, nisi lacera retia, & hamos exiles reliquisset. Philippus majorem esse volebat, eò quòd à Christo ipso diu inquisitus, tandem inventus, & ad sequelam ejus sit invitatus: ad suamque instantiam, panes fuerint multiplicati. Bartholomæus genus allegabat Regium, quo esset ortus: decere porrò piscatores non altum sapere, sed retia sua subijcere Purpuræ. Thomas gloriabatur, se Legis peritum, & Doctorem: decere proinde, ut rudibus piscatoribus præiret. Ipse denique proditor Judas oculos monstrabat turgidos, ex quibus reliqui omnes alerentur, adeò nimirum illi contenderant, quis eorum esse major videretur? Similem prorsus quæstionem & ego, in præsentî, moveo, quis nimirum, non inter Apostolos duodecim, sed inter omnes omninò natos mulierum major habendus? Resolvit quidem quæstionem hanc ipsum Divinæ veritatis oraculum, dicendo: *Non surrexit inter natos mulierum major Joanne Baptistâ.* Sed quid? Ergone Joanes major erit ipso etiam Christo? nunquid enim & hic à muliere natus est? Absit illud: intelli-

S. Vinc.
Ferrer.
Serm. 2.
fer. 3. post
Dom.
Quad.